

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614010170
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1614010170.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Petra Štífta, v trestnej veci obžalovaného S. C.Á. pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a iné, o odvolaniach obžalovaného a poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T 47/2014 zo dňa 30.03.2015 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. októbra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T 47/2014 zo dňa 30.03.2015 bol obžalovaný S. C. uznaný vinným z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že spoločne už s právoplatne odsúdeným Z.Š. K. v nočných hodinách zo 14.05.2013 na deň 15.05.2013 prišli po predchádzajúcej vzájomnej dohode k oplotenému areálu spol. Q. L. C. B..K., na D. V.. Č.. XX N. Z., kde presne nezisteným predmetom rozstrihli oplotenie vo výške asi 1 meter od zeme, ktorým vnikol S. C. do predmetného areálu, potom mu cez tento otvor postupne Z. K. podal najmenej 4 kanistre, pričom S. C. podišiel k odstavenému traktoru zn. T. XXXXX U., oranžovej farby, G.: C. XXXAN, na ktorom odstránil viečko na nádrži a do prinesených kanistrov vyčerpál 176l nafty, ktoré zaniesol späť k prestrihnutému plotu a podal Z. K., následne takto vyčerpali z nádrže nákladného vozidla zn. V. V. XXXX, oranžovej farby, G.: C. XXXDS, ešte 120l nafty, čím týmto svojim konaním spôsobili poškodenie spol. Q. L. C. B..K.. škodu krádežou v celkovej výške 432,55 € a škodu poškodením pletiva vo výške 26,- €.

a z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe, že obvinený S. C. dňa 09.12.2012 v čase približne o 23.00 hod v obci Plavecký Štvrtok na Hlavnej ulici viedol osobné motorové vozidlo zn. Š. X., N.: R., šedej metalízy, G.: C. XXXZR pridelené osobnému motorovému vozidlu zn. M. G., zelenej farby, N.: E., ktorému počas jazdy na strane vodiča svietilo parkovacie svetlo, a preto bol hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky PZ Bratislava zastavený a kontrolovaný, a následne v dôsledku podozrenia z predchádzajúceho požitia omamnej alebo psychotropnej látky predvedený na lekárske vyšetrenie, počas čoho hliadka spozorovala vo vrecku bundy, ktorú mal obvinený na sebe, igelitové vrecko obsahujúce 6 ks priesvitných plastových zatavených striekačiek modrej farby a 4 ks injekčných striekačiek s oranžovými krytmi v menšom vrecku, o ktorých bolo zistené, že obsahujú biely kryštalický materiál s hmotnosťou 71 mg s koncentráciou 77,6% hmotnostných metamfetamínu, čo zodpovedá 1 až 6 obvykle jednorazovým dávkam drogy a svetložltý kryštalický materiál s hmotnosťou 17 mg s priemernou koncentráciou

79,1% hmotnostných metamfetamínu, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke drogy, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok podľa zákona číslo 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Za to mu bol podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 6 (šesť) rokov.

Zároveň bol okresným súdom zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Malacky, sp. zn. OT/33/2013 z 24.05.2013 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku bol poškodený Q. L. C. B..K.. C., Č. X, P. XXX XXX XX s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie obžalovaný S. C.. Odvolanie smeruje proti výroku o vine vo vzťahu k obidvom skutkom. Prvostupňový rozsudok bol napadnutý aj odvolaním poškodeného

V odôvodnení odvolania obžalovaný zastáva názor, že skutkový stav zistený súdom prvého stupňa, neodôvodňuje záver o uznaní viny z prečinu krádeže spolupáchatelstvom. Pokiaľ ide o dôkazy vykonané súdom prvého stupňa, je potrebné predovšetkým uviesť, že výsluchy svedkov G. U. a B. U. zo dňa 15.12.2014 k okolnostiam, za ktorých sa mal obžalovaný pri „vyťažovaní“ na úradný záznam priznať aj k spáchaniu dotknutého skutku, považuje za neprijateľné a nezákonné a to pre ich rozpor s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi vedenie dokazovania. Ich realizáciou sa totiž nahrádzali výpovede osôb, ktoré mohli mať možnosť spáchanie dotknutého skutku, resp. jeho páchatel'a vidieť alebo inak vnímať. Za dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať vinu zo spáchania dotknutého skutku, nemožno podľa názoru obžalovaného považovať ani výpovede údajného spolupáchatel'a Z. K., ktorými prvostupňový súd odôvodňuje správnosť výroku o vine obžalovaného.

Okrem zrejmých skutkových rozporov, ktoré z výpovedí Z. K. vyplývajú, je podľa obžalovaného potrebné upriamiť pozornosť odvolacieho súdu najmä na tú časť jeho výpovede, v ktorej sa vyjadruje k okolnostiam, za ktorých sa mal priznať k spáchaniu dotknutého skutku. Malo mu byť pri jeho priznaní na polícii povedané, že C. už všetko povedal a keď sa ku všetkému dozná, bude vo veci figurovať iba ako svedok. Uvedené skutočnosti vážne spochybňujú pravdivosť výpovedí Z. K. o tom, že dotknutý skutok spáchal spolu s obžalovaným tak, ako o tom vypovedal. Súd prvého stupňa pritom nevykonal žiadne iné ďalšie dôkazy, ktorými by tieto závažné nedostatky, spochybňujúce správnosť ním zisteného skutkového stavu, náležite odstránil. S ohľadom na skutočnosť, že obžalovaný spáchanie dotknutého skutku poprel a neexistuje ani žiadny iný dôkaz, ktorý by ho priamo alebo nepriamo usvedčoval z účasti na jeho spáchaní, považuje výrok o vine a súčasne aj o výrok treste, ktorý má vo výroku o vine svoj podklad, za nesprávne.

Rovnako je podľa názoru obžalovaného nesprávny aj výrok napadnutého rozsudku o jeho vine zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi. Napriek tomu, že obžalovaný už v prípravnom konaní a následne aj v konaní pred súdom prvého stupňa argumentoval, že drogy mali byť u neho nájdené na základe nezákonne vykonanej osobnej prehliadky členmi pohotovostnej motorizovanej jednotky, ktorá je pre účely trestného konania ako dôkaz nepoužiteľná, prvostupňový súd sa v napadnutom rozsudku s jeho tvrdeniami dôkladne nevysporiadal. Z dokazovania vykonaného v prvostupňovom konaní je však zrejmé, že drogy nemohli byť u obžalovaného spozorované pri jeho prevoze na vyšetrenie tak, ako to uvádza prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, v igelitovom vrecku vyčnievajúcim z bundy klienta. Takýto záver jednoznačne vyplýva aj z výpovede svedka Z. Z.Š. na hlavnom pojednávaní, podľa ktorej v čase zastavenia motorového vozidla v obci Plavecký Štvrtok boli prítomné dve hliadky PMJ, a

to hliadka PMJ Fatra 49 v zložení Z. B. E. a hliadka PMJ Fatra 47 v zložení C. B. E.. Úkony týkajúce sa vydania drog mal v súlade s touto výpoveďou vykonávať s obžalovaným výlučne E., teda člen hliadky PMJ Fatra 47, ktorá mala byť prítomná len pri úkonoch vykonávaných v Plaveckom Štvrtku, pričom ďalšie úkony s obžalovaným, vrátane jeho prevozu na vyšetrenie, už mala realizovať len hliadka PMJ Fatra 49 v zložení Z. B. E.. K. Z. vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že si nepamätá, či robili klientovi aj podrobnú telesnú prehliadku, čo skôr nasvedčuje pravdivosti tvrdenia obžalovaného, že bol po zastavení motorového vozidla v Plaveckom Štvrtku podrobený osobnej prehliadke (nie bezpečnostnej prehliadke v zmysle Zákona o Policajnom zbore) vykonanej členmi PMJ, teda osobami, ktoré na vykonanie takéhoto úkonu neboli oprávnené. V prospech argumentácie, podľa ktorej mohli byť drogy nájdené u obžalovaného výlučne pri jeho prehliadke vykonanej členmi PMJ po zastavení motorového vozidla už v Plaveckom Štvrtku, svedčí aj výpoveď svedka Z. C. na hlavnom pojednávaní, podľa ktorej mali členovia PMJ vykonať bezpečnostnú prehliadku, pri ktorej zistili, že podozrivý má v šatstve nejakú vec, ktorú dobrovoľne nevydal, preto bol vykonaný procesný úkon - odňatie veci. Súd prvého stupňa pritom opakovane zamietol návrh klienta na vykonanie výsluchu svedka E. a následne skonštatoval v odôvodnení napadnutého rozsudku súlad postupu orgánov prípravného konania so zákonom.

Rozsudok je podľa obhajoby založený na nesprávnom zistení skutku, nakoľko prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil dôkazy.

Poškodený v dôvodoch odvolania namieta výrok o odkázaní poškodeného s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Poukazuje na to, že v zmysle § 46 ods. 1 Tr. poriadku je súd povinný rozhodnúť v odsudzujúcom rozsudku aj o nároku o náhrade škody ak bol tento riadne uplatnený. Poškodený si prvýkrát uplatnil aj vyčíslil škodu a toto písomne oznámil Okresnému riaditeľstvu PZ Bratislava - okolie dňa 20.05.2013. Na hlavnom pojednávaní dňa 27.10.2014 samosudca nárok poškodeného riadne oboznámil. Znamená to, že poškodený svoj nárok na náhradu škody uplatnil riadne a včas. Tým boli splnené zákonné predpoklady na priznanie nároku na náhradu škody v zmysle § 287 ods. 1 Tr. poriadku. Postup podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku, ktorý aplikoval súd prvého stupňa prichádza do úvahy iba za predpokladu, že podľa výsledku dokazovania nie je daný podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody, alebo ak by bolo na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potrebu trestného stíhania a predĺžilo by ho. Poškodený pritom poskytol súdu podklady preukazujúce výšku uplatňovanej škody na hlavnom pojednávaní dňa 15.12.2014, predložením listinných dôkazov - denných záznamov o výkonoch vozidla - mechanizmu a záznamu o prevádzke stroja. Z týchto dôkazov vyplynul jednoznačný záver, pokiaľ ide o výšku spôsobenej škody, ktorá bola stanovená sumou 458,55,-€.

Poškodený ďalej uvádza, že ak mal súd za to, že predložené dôkazy nie sú dostatočným podkladom pre vyslovenie povinnosti na náhradu škody, mal poškodeného na túto skutočnosť upozorniť a vyzvať ho na doplnenie dokazovania. V priebehu konania však ani súd ani obžalovaný tieto dôkazy nespochybňovali, z čoho poškodený vyvodil, že ich súd považuje za dostatočné a riadne preukazujúce výšku spôsobenej škody.

Na podklade vyššie uvedených argumentov, navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. f) Tr. poriadku v časti o výroku o náhrade škody a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodnúť o uložení povinnosti na náhradu škody v zmysle § 287 ods. 1 Tr. poriadku.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len v tom prípade, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. V rámci tohto postupu zistil odvolací súd, že okresný súd sa dopustil procesných chýb a navyše vo veci rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu predčasne.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti,

ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

Podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Okresný súd sa dôsledne neriadil vyššie citovanými ustanoveniami, dopustil sa podstatných chýb konania, ktoré predchádzali napadnutým výrokom rozsudku a ktoré spôsobili nesprávnosť rozsudku a zároveň rozhodol predčasne na základe nejasných a neúplných skutkových zistení, pričom sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Dokazovanie v prípravnom konaní a najmä na hlavnom pojednávaní nebolo vykonané v dostatočnom rozsahu a dôsledne tak, aby umožnilo dospieť k presvedčivým a jednoznačným záverom a zároveň postupom okresného súdu došlo k porušeniu viacerých ustanovení Trestného poriadku.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledovné:

Obžalovaný S. C. je na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Malacky zo dňa 20.05.2014 stíhaný pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v bode 1/ napadnutého rozsudku. Obžaloba bola súčasne podaná aj na Z. K., ktorý bol za tento skutok právoplatne odsúdený.

Dňa 12.05.2014 bola Okresnou prokuratúrou Malacky podaná obžaloba na S. C. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v bode 2/ napadnutého rozsudku.

Uznesením Okresného súdu Malacky zo dňa 02.06.2014 sp. zn. 2T 50/2014 boli obidve veci obžalovaného spojené na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 2T 47/2014.

Vo veci bol dňa 19.08.2014 vydaný trestný rozkaz, ktorým bol obžalovaný S. C. uznaný vinným z obidvoch žalovaných skutkov a bol mu uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tridsať mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní šesť rokov. Zároveň bol zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Malacky zo dňa 24.05.2013 sp. zn. 0T 33/2013.

Obžalovaný Z. K. bol uznaný vinným zo skutku, ktorý je uvedený v bode 1/ rozsudku a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere päť mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní šesťnásť mesiacov.

Voči obžalovanému Z. K. nadobudol trestný rozkaz právoplatnosť dňa 05.09.2014 a obžalovaný S. C. podal proti trestnému rozkazu odpor. Súd prvého stupňa preto určil vo veci termín hlavného pojednávania

a vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkov Z. G. U., C. B. U., Z. Z.Š., S. E., Z. Z. C., T. P. B. E., prečítaním výpovede svedkyne A. Q., Z. K. a prečítaním listinných dôkazov.

Vo vzťahu ku skutku v bode 1/ rozsudku sa pri uznaní viny opieral okresný súd o výpoveď Z. K. a svedkyne A. Q.. Obžalovaný S. C. odmietol ku skutku vypovedať tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní.

Vychádzajúc z dôkazov vykonaných k tomuto skutku je nutné konštatovať, že dokazovanie nebolo vykonané v dostatočnom rozsahu a zároveň nebolo vykonané v súlade s Trestným poriadkom. Na hlavnom pojednávaní dňa 15.12.2014 bol ako svedok prítomný aj bývalý spoluobžalovaný Z. K., ktorý po zákonom poučení využil možnosť odmietnuť výpoveď. Samosudca okresného súdu pôvodne odmietol návrh prokurátora na prečítanie výpovede Z. K. z prípravného konania v procesnom postavení obvineného, avšak na hlavnom pojednávaní dňa 30.03.2015 jeho výpoveď (ako obvineného) postupom podľa § 263 ods. 3 písm. c/ Tr. poriadku prečítal.

Takýto postup okresného súdu je neakceptovateľný pre zjavný rozpor s ustanovením § 263 ods. 3 písm. c/ Tr. poriadku. Svedok, ktorý bol pôvodne obvinený, resp. je obvinený z účasti na trestnom čine obvineného, vo veci ktorého vypovedá, má vždy právo odmietnuť výpoveď podľa § 130 ods. 2 Tr. poriadku, a to aj vtedy, ak sa trestné stíhanie proti nemu vedie alebo viedlo samostatne. Ak svedok toto svoje právo využije, jeho skoršiu výpoveď nemožno pre dikciu § 263 ods. 3 písm. c/ Tr. poriadok prečítať na hlavnom pojednávaní (R 14/2012). Súčasne je nutné v tejto súvislosti upozorniť súd prvého stupňa na zásadu, ktorá platí v ustálenej súdnej praxi a týka sa čítania skoršej výpovede z dôvodu odstraňovania rozporov a tiež z dôvodu odmietnutia výpovede. Ak na hlavnom pojednávaní vypovedá určitá osoba a odmietne vypovedať alebo sa zásadným spôsobom odchyľuje od svojej skoršej výpovede, možno jej skoršiu výpoveď čítať iba za predpokladu, že ide o výpoveď uskutočnenú v rovnakom procesnom postavení. Znamená to teda, že ak bol Z. K. vypočúvaný ako svedok, nemohla byť prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania v procesnom postavení obvineného. Navyše krajský súd znovu zdôrazňuje, že ak ide o osobu bývalého spoluobvineného (aktuálne už právoplatne odsúdeného), takáto osoba má vždy právo odmietnuť výpoveď, čo vylučuje použitie § 263 ods. 3 písm. c/ Tr. poriadku.

Po zhrnutí uvedených teoretických východísk možno uzavrieť, že okresným súdom prečítaná výpoveď Z. K. z prípravného konania je nepoužiteľná a nemožno z nej pri uznaní viny obžalovaného S. C. vôbec vychádzať.

Usvedčujúcim dôkazom je podľa napadnutého rozsudku aj výpoveď svedkyne A. Q., ktorá však neuviedla žiadne informácie k osobám, ktoré sa mali dopustiť krádeže pohonných hmôt v objekte poškodeného. Žiadne podozrivé osoby pri prehliadke objektu nevidela a až ráno si všimla dieru v plote. K okolnostiam vykonania krádeže sa teda svedkyňa vôbec nevyjadřila.

Čo sa týka skutku pod bodom 2/ prvostupňového rozsudku, obžalovaný S. C. aj v tomto prípade odmietol k veci vypovedať tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Navrhol iba vykonanie dôkazov, konkrétne výsluchy svedkov Z. Z. B. S. E..

Svedok Z. Z. v rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní najpodrobnejšie popísal priebeh zákroku, ktorý bol vykonaný s obžalovaným S. C.. Ostatní svedkovia, ktorí boli členmi policajných hliadok vypovedali ku skutku stručnejšie, odvolávajú sa na dlhší časový odstup od zákroku, zhodne odkázali na informácie, ktoré uviedli do úradného záznamu, ktorý bol spísaný bezprostredne po udalosti. Svedok Mgr. Z. C. vypovedal k úkonom, ktoré súviseli s odňatím veci obžalovanému S. C., ku ktorému došlo na Obvodnom oddelení PZ v Stupave.

Okresný súd vychádza predovšetkým z uvedených svedeckých výpovedí pri odôvodnení svojho výroku o uznaní viny obžalovaného za skutok v bode 2/ napadnutého rozsudku. Odvolací súd nepovažuje v tejto fáze konania za potrebné bližšie analyzovať obsah spomenutých svedeckých výpovedí vzhľadom k tomu, že tieto nie sú použiteľné ako dôkaz z dôvodu procesných pochybení pri vykonávaní výsluchov svedkov na hlavnom pojednávaní.

Vo vzťahu ku všetkým vykonaným výsluchom svedkov na hlavnom pojednávaní je potrebné vytknúť okresnému súdu, že zo zápisníc o hlavnom pojednávaní nevyplýva, že by svedkovia boli pred samotnou výpoveďou riadne poučení, tak ako to prikazuje Trestný poriadok v ustanoveniach § 130, § 131 ods. 1, § 132 teda o práve odoprieť výpoveď, o význame svedeckej výpovede a o trestných následkoch krivej prísahy resp. krivej výpovede (trestný čin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 Trestného zákona).

Zo zápisníc o hlavnom pojednávaní vyplýva iba to, že svedkovia zložili prísahu podľa § 265 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku, ale nevyplýva z nich, že by svedkovia boli zákonným spôsobom poučení. Žiadny z vypočúvaných svedkov nebol podľa zápisníc o hlavnom pojednávaní vôbec poučený o povinnosti vypovedať, o význame svedeckej výpovede a o trestných následkoch krivej prísahy a krivej výpovede. O práve odoprieť vypovedať podľa § 130 ods. 2 Tr. poriadku je pritom nutné poučiť svedka vždy (R 52/1977), t. j. každého svedka, čo prvostupňový súd nerešpektoval. Jediným svedkom, ktorý bol správne poučený o práve odmietnuť výpoveď (z dôvodu, že ide o bývalého spoluobvineného S. C.), C. Z. K., ktorý toto právo aj využil a okresný súd následne posúdil jeho odmietnutie výpovede ako bez oprávnenia. Uvedený postup, ako aj naň nadväzujúce prečítanie výpovede obvineného z prípravného konania je v rozpore so zákonom z dôvodov, ktoré už boli vysvetlené v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Podľa zásady bezprostrednosti ustanovenej v § 2 ods. 19 Tr. poriadku (ktoré je rozvedené aj v ustanovení § 278 ods. 2 Tr. poriadku) smie súd pri rozhodovaní prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli v konaní vykonané. Je zrejmé, že musí ísť o zákonne vykonané dôkazy tak, ako to ustanovuje zásada stíhania len zo zákonných dôvodov, ktorá je považovaná za primárnu zásadu trestného konania a ktorej súčasťou je povinnosť orgánov činných v trestnom konaní v predsúdnom konaní a súdu v konaní pred súdom dodržiavať postup ustanovený Trestným poriadkom.

Z uvedeného potom vyplýva, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní takým spôsobom, že výsluchy svedkov neboli uskutočnené zákonným spôsobom a došlo zásadným spôsobom k porušeniu zásad ústnosti a bezprostrednosti, pričom prvostupňový súd svoje rozhodnutie založil na takto vykonaných dôkazoch. Vzhľadom na vyššie opísané pochybenia pri ich vykonávaní, sú tieto dôkazy nepoužiteľné a nie je možné na ne prihliadať.

Na podklade vyššie uvedených zistení musel odvolací súd pristúpiť k zrušeniu prvostupňového rozsudku v celom rozsahu a vráteniu veci okresnému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol, a to bez ohľadu na dôvody uvádzané obžalovaným v odvolaní, ktoré vzhľadom na zistený nesprávny procesný postup prvostupňového súdu pri vykonávaní dôkazov nemohol odvolací z vecného hľadiska ani posudzovať.

Po vrátení veci bude prvostupňový súd povinný vec opätovne prejednať na hlavnom pojednávaní, vykonať znovu výsluchy všetkých svedkov pri dôslednom dodržaní procesného postupu pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní, ktorý je upravený Trestným poriadkom. Je potrebné dôslednejšie sa zaoberať aj obranou obžalovaného a v odôvodnení rozhodnutia sa náležite vysporiadať s jednotlivými dôkazmi a uviesť, akými právnymi úvahami sa súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Záverom považuje krajský súd za potrebné reagovať aj na dôvody odvolania podaného poškodeným vo vzťahu k výroku o náhrade škody (skutok v bode 1/ rozsudku). Bez ohľadu na zistené procesné vady postupu, ktorý predchádzal prijatiu prvostupňového rozhodnutia je nutné konštatovať opodstatnenosť všetkých odvolacích námietok prednesených poškodeným. Je na mieste súhlasiť s tvrdením, že nárok na náhradu škody bol uplatnený riadne a včas a v konaní pred súdom boli do spisu založené listinné dôkazy preukazujúce výšku uplatneného nároku. Vo všeobecnosti je tiež potrebné mať na zreteli, že ak súd žiadnym spôsobom nepozmení znenie skutkovej vety a akceptuje už ustálenú výšku škody na podklade údajov od poškodeného a nedôjde v priebehu konania ani k čiastočnej úhrade škody alebo vráteniu veci, je za predpokladu uznania viny ťažko akceptovateľné odkázanie poškodeného s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. V žiadnom prípade nemôže byť dôvodom na využitie postupu podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku chýbajúci údaj o cene nafty (mimočodom uvedený poškodeným už v prípravnom konaní), ktorý je súdom v dnešnej dobe vzhľadom na všeobecnú dostupnosť obdobných údajov okamžite overiteľný (napríklad prostredníctvom údajov z internetu).

Z týchto dôvodov krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.